

Timp estimat de lectură: 12 minute. Merită.

Pokerul Este Sport

De ce un sport al minții nu ar trebui tratat ca un joc de noroc

Context: Tot mai multe primării din România propun interdicții generale asupra jocurilor de noroc. Aceste hotărâri, deși bine intenționate în teorie, în practică nu vor face decât să mute problema în altă parte: în ilegalitate sau în mediul online, unde protecția jucătorilor este și mai precară, cu acces necontrolat și fără supraveghere. Dincolo de eficiența lor, ceea ce ne preocupă este că nu fac distincție între tipurile de activități, inclusiv pokerul, un sport al minții recunoscut internațional.

[Paternalismul în reglementarea jocurilor de noroc este o problemă ciclică](#)

UNIVERSITY OF LIVERPOOL, iar dezbateră revine periodic. Într-o societate liberă, abordarea prin interdicție este recunoscută ca ineficientă — dar când este și nediscriminatorie, devine și nedreaptă.

Solicităm **tratamentul diferențiat al pokerului** — eronat încadrat legislativ în categoria „jocurilor de noroc”. Până când cadrul legal poate fi corectat la nivel

național, măcar să nu distrugem și mai mult decât s-a distrus deja. Argumentele noastre sunt juridice, științifice, economice și sociale.

Pokerul nu este un joc de noroc clasic. Este un sport al minții practicat de milioane de oameni în întreaga lume, recunoscut internațional, cu potențial economic și cultural semnificativ.

Chiar dacă acceptăm premisa că restricțiile asupra anumitor forme de gambling sunt inevitabile, **pokerul nu ar trebui să fie victima colaterală a acestui proces.** Includerea lui în interdicțiile generale împinge jucătorii în ilegalitate, elimină veniturile fiscale și distruge o comunitate care funcționează responsabil.

Deja citim periodic în presă despre descinderi la jocuri ilegale de poker — conflicte, fraudă, lipsa oricărei protecții pentru jucători. Cu cât eliminăm mai multe locuri legale, cu atât vom citi mai multe astfel de știri. Jucătorii nu vor renunța — vor merge acolo unde pot, în condiții nesigure și fără supraveghere.

1. Pokerul nu este un joc de noroc clasic

Recunoașterea internațională ca sport al minții

Pokerul este recunoscut oficial ca sport al minții de către [Asociația Internațională a Sporturilor Minții \(IMSA\)](#) IMSA.SPORT, alături de **șah, bridge și go**. Este luat în considerare pentru competiții internaționale precum Jocurile Mondiale ale Sporturilor Minții.

Spre deosebire de slot-machine-uri, unde rezultatul este determinat exclusiv de un generator aleatoriu, **pokerul este un joc bazat pe strategie, calcul de probabilități, disciplină decizională și citirea adversarului.**

Jucătorii nu joacă „contra casei”, ci între ei. Organizatorul doar facilitează jocul, oferind mese, crupieri și infrastructură, **fără a influența rezultatul.**

Un studiu francez publicat în *BMJ Open* (2013) a evidențiat o asociere între practicarea pokerului și un risc mai scăzut de demență, în special la vârste înaintate. Pokerul îmbunătățește concentrarea, memoria de lucru și capacitatea de analiză sub presiune.

[Sursa](#)

BMJ OPEN / PUBMED

Diferența fundamentală față de jocurile de noroc clasice

Proiectele de hotărâre locale vizează combaterea efectelor negative ale slot-machine-urilor. Înțelegem această preocupare. Interdicția generală nu face decât să mute activitatea în mediul online — unde protecția jucătorilor este minimă, accesul este nelimitat, iar operatorii offshore nu plătesc nicio taxă în România.

Datele oficiale confirmă acest lucru: în Olanda, [51% din sumele pariate ajung la operatori ilegali](#) KANSSPELAUTORITEIT (KSA), potrivit autorității naționale de reglementare a jocurilor de noroc din Olanda. În SUA, FBI avertizează că [\\$673,6 miliarde sunt pariati anual la operatori ilegali](#) FBI.GOV.

Este ironic: **hotărâri locale menite să protejeze comunitatea ajung să scoată bani din comunitate** — direcționându-i fie către operatori online licențiați în alte jurisdicții, fie, și mai grav, către piața neagră. Dacă ar fi să căutăm un câștigător al acestor interdicții, acesta ar fi tocmai industria de gambling online.

Dar chiar dacă am ajuns în punctul în care astfel de restricții sunt adoptate, **pokerul funcționează pe principii complet diferite** și nu ar trebui inclus în aceeași categorie:

01

Fără „house edge” ascuns

Jucătorii concurează **între ei**, nu contra casei. Organizatorul doar facilitează, **fără avantaj structural**.

02

Nu exploatează impulsuri

Fiecare decizie este **deliberată**, bazată pe analiză, probabilități și citirea adversarului.

03

Competiție umană, nu automatizată

Oameni contra oameni. Cei care studiază și se adaptează **câștigă constant** pe termen lung.

04

Cere studiu și disciplină

Exact opusul unui joc de impuls. Profesioniștii studiază ani de zile, la fel ca în șah.

ANALOGIE

A include pokerul într-o interdicție generală este ca și cum ai interzice cursele de **Formula 1** pentru că există accidente rutiere.

Sunt activități diferite, cu dinamici diferite, care cer abordări diferite.

Organizația Mondială a Sănătății clasifică dependența de jocuri de noroc ca „tulburare de control al impulsurilor” — or, **pokerul este exact opusul: un joc care cere control, disciplină și răbdare.**

2. Consecințele interzicerii pokerului

Eliminarea locurilor legale de joc

9

DIN PESTE 50

Au mai rămas 9 cluburi legale de poker în toată România.

Două în București. Câte unul în Iași, Brașov, Constanța, Bacău, Sibiu, Craiova și Cluj-Napoca. Interdicțiile generale le-ar elimina și pe acestea.

În alte țări, pokerul este o activitate de larg consum social, la fel ca barurile, sălile de biliard sau bowling-ul. **Imaginați-vă cum ar fi ca în România să existe doar 9 săli de biliard sau bowling.** Este absurd, și totuși aceasta este realitatea pokerului.

Acum, prin interdicțiile generale, se restrânge și mai mult. Adoptarea acestor hotărâri, fără excepția pokerului, duce la **dispariția completă a oricărui loc legal** în care iubitorii acestui sport al minții pot practica jocul.

Consecința directă: sute de jucători pasionați, care în prezent practică acest sport în condiții legale, reglementate și taxate, vor fi împinși în ilegalitate.

Creșterea pieței ilegale — un efect dovedit internațional

Experiența internațională confirmă ceea ce știm deja intuitiv: **interdicțiile nu elimină cererea — o mută în zone necontrolate.** Acest lucru este valabil pentru orice activitate, nu doar pentru jocurile de noroc.

În România, pokerul se joacă deja preponderent în medii neautorizate — jocuri private, fără supraveghere, fără protecția jucătorilor și fără contribuție la buget. Restricțiile suplimentare nu fac decât să adâncească această realitate.

Exemple relevante din alte jurisdicții:

 POLONIA

~50 mld €

Direcționate către operatori offshore după monopolul de stat din 2017. Pierderi fiscale de peste **1,3 miliarde €** pentru bugetul de stat.

Sursă: [EUROPEAN ECONOMIC CONGRESS](#) →

 CHINA

\$145 mld

Piață neagră anuală, deși jocurile sunt aproape complet interzise. Cel mai mare număr de persoane cu probleme din lume (**2,5–4%** din populație).

Sursă: [NIH / PUBMED CENTRAL](#) →

 SUA

\$673.6 mld

Pariți anual pe piețe ilegale, aproape o treime din piață. Creștere de **22%** din 2022, conform unui avertisment FBI.

Sursă: [FBI](#) →

 OLANDA

51%

Din sumele pariate ajung la operatori ilegali. Doar măsuri excesive de „protecție” au împins jucătorii spre piața neagră, conform autorității **Kansspelautoriteit (KSA)**.

Sursă: [KANSSPELAUTORITEIT \(KSA\)](#) →

Concluzia este limpede: interdicția nu rezolvă problema, ci o mută în afara controlului. În cazul pokerului, riscurile invocate nu se regăsesc — nu este un joc de impuls, ci un sport al minții.

Pierderea veniturilor fiscale

Jucătorii de poker care activează legal generează venituri la bugetele locale și național prin taxele aplicate. Organizatorii de turnee plătesc impozite, angajează personal, închiriază spații comerciale.

Restricțiile mută aceste activități fie în afara orașului (către alte localități sau țări), fie în zona neautorizată. În ambele cazuri, comunitatea pierde: pierde taxe, pierde locuri de muncă, pierde controlul.

3. Potențialul economic nevalorificat

În marile capitale europene, festivalurile de poker atrag mii de jucători din toată lumea. La Barcelona, în perioada European Poker Tour, hotelurile sunt rezervate cu luni înainte. Restaurantele, cluburile și economia locală simt efectul — la fel cum se întâmplă la Dublin, Praga sau Monte Carlo.

Orașele din România, cu aeroporturi internaționale, infrastructură hotelieră și comunități active de jucători, ar putea găzdui evenimente de acest tip. Festivalurile de poker aduc turism, vizibilitate internațională și venituri semnificative în economia locală.

Interzicerea totală face imposibilă orice astfel de dezvoltare.

Jucătorii români se mută deja în alte țări — cel mai adesea în Bulgaria (unde taxarea câștigurilor este 0%) sau Marea Britanie. Este un exod fiscal pe care comunitățile locale îl pot evita printr-o reglementare inteligentă, nu prin restricții care nu țin cont de specificul fiecărei activități.

4. Testul proporționalității nu este îndeplinit pentru poker

Rapoartele de specialitate invocă „testul proporționalității” pentru a justifica interdicțiile generale. Chiar acceptând premisa că restricțiile asupra unor forme de gambling sunt justificate, în ceea ce privește pokerul acest test **nu este îndeplinit** :

- **Scopul legitim** — Protejarea sănătății publice și a categoriilor vulnerabile este un obiectiv pe care îl înțelegem și îl respectăm. Pokerul nu produce efectele sociale descrise în rapoarte (dependență de tip impulsiv, pierderi masive automate). Este un joc care cere control, disciplină și răbdare — exact opusul unui joc de impuls.
- **Necesitatea** — Nu există dovezi că pokerul organizat a generat probleme sociale de natura celor invocate în rapoartele de specialitate. Includerea sa în interdicția generală este disproporționată față de riscul real.
- **Proporționalitatea în sens strict** — Interdicția totală, fără distincție între tipurile de activități, este cea mai restrictivă formă de intervenție posibilă. Pokerul funcționează deja într-un cadru riguros reglementat — cu cerințe de autorizare, supraveghere și restricții de acces. Proiectele de hotărâre fac deja excepții pentru Loteria Română. Nu există nicio rațiune obiectivă pentru care pokerul, un sport al minții recunoscut internațional, să nu beneficieze de o excepție similară.

5. Incoerența excepțiilor din proiectele de hotărâre

Proiectele de hotărâre exceptează de la interdicție jocurile loto tradiționale (Loteria Română). **Această alegere ridică întrebări legitime de coerență:**

GĂSIȚI DIFERENȚA

✓ PERMIS

Loteria Română

- Noroc pur, zero abilitate
- Jucătorul contra casei
- Casa câștigă întotdeauna
- Potențial adictiv ridicat

VS

X INTERZIS

Poker

- Strategie, calcul, disciplină
- Jucătorii între ei
- Abilitatea decide pe termen lung
- Sport al minții recunoscut IMSA

Activitatea bazată pe **noroc pur** este permisă. Cea bazată pe **abilitate** este interzisă.

CONCLUZIE

Dacă distincția se face pe baza riscului social, atunci pokerul nu doar că nu ar trebui restricționat — ar trebui promovat.

Studiul probabilităților, gestionarea riscului și disciplina decizională pe care le cere pokerul sunt exact instrumentele prin care un jucător de noroc problematic poate înțelege cum funcționează de fapt șansele și mizele.

Există nenumărate cazuri de persoane care au depășit dependența de jocuri de noroc tocmai prin studierea pokerului — pentru că este primul moment în care înveți de ce „casa câștigă întotdeauna” nu este o fatalitate, ci o certitudine matematică pe care o poți înțelege și evita.

6. Propunerea noastră

Solicităm consiliilor locale din România să modifice proiectele de hotărâre astfel încât pokerul să fie exceptat de la interdicția generală, în aceleași condiții în care sunt exceptate jocurile loto tradiționale.

Concret, propunem:

- **Includerea pokerului** (cash game și turnee) în lista activităților exceptate de la interdicție, cu condiția desfășurării în locații autorizate și sub supravegherea autorităților competente.
- **Recunoașterea cadrului de reglementare existent** — pokerul funcționează deja sub cerințe extrem de stricte de autorizare, supraveghere și protecție a jucătorilor impuse de legislația națională. Nu este nevoie de reglementare locală suplimentară, ci de recunoașterea faptului că aceste garanții există deja.
- **Recunoașterea explicită a diferenței** între jocurile bazate pe noroc (slot-machine-uri) și cele bazate pe abilitate (poker), în spiritul principiului proporționalității.
- **Consultarea comunității locale de jucători de poker** în vederea elaborării regulamentului, pentru a asigura un cadru funcțional și echilibrat.

7. Viziunea pe termen lung: reglementare separată

Dincolo de problemele imediate ale interdicțiilor locale, există o problemă structurală care trebuie adresată la nivel național: **pokerul nu ar trebui să facă parte din categoria „jocurilor de noroc”**, pentru că nu este un joc de noroc.

Pokerul este un joc **player versus player** — jucătorii concurează între ei, nu contra casei. Operatorul unui club de poker oferă servicii (mese, crupieri, infrastructură), nu joc. Nu câștigă din pierderile jucătorilor, ci din taxe de participare. Este un model fundamental diferit de cel al cazinourilor sau al slot-machine-urilor.

Și totuși, legislația actuală tratează pokerul identic cu sloturile. Un exemplu elocvent al acestei confuzii:

€1.000.000

garanție impusă pentru a opera un club de poker

O cerință introdusă pentru operatorii de cazinou care oferă jocuri contra casei.

Aplicată absurd unui operator care doar facilitează un joc între oameni.

Aplicarea aceluiași prag face imposibilă funcționarea independentă a cluburilor de poker. În prezent, ele pot exista doar ca anexe ale cazinourilor — o absurditate pentru un joc în care casa nu participă și nu are niciun risc financiar.

Pe termen lung, solicităm **reglementarea separată a pokerului** — un cadru legislativ care recunoaște specificul unui sport al minții jucat între oameni, nu confundat cu activități care au un profil de risc complet diferit.

Legiuitorii, prin necunoașterea specificului pokerului, au reușit performanța de a închide cluburi, de a alunga jucători și de a trimite în alte țări un întreg segment de turism sportiv care ar fi putut aduce venituri reale economiei românești (vezi [capitolul 3 — Potențialul economic nevalorificat](#)).

Un alt exemplu de absurditate: **câștigurile la poker sunt impozitate cu 40%, fără posibilitatea deducerii pierderilor**. În orice economie civilizată, impozitarea unui câștig presupune dreptul de a deduce pierderea aferentă — este un principiu fiscal elementar. Dar la poker, acest principiu nu se aplică.

Mai grav: pokerul este un joc între jucători. Nu intră bani din exterior — aceeași sumă circulă de la un jucător la altul. A impozita „câștigurile” fără a recunoaște că ele provin integral din pierderile altor jucători este un non-sens economic. Țări precum **Marea Britanie au înțeles acest lucru** și nu impozitează câștigurile jucătorilor — nu din generozitate, ci pentru că [nu există venit real care să justifice impozitarea](#) **FORBES**.

Absurditatea devine și mai evidentă în practică: un jucător de poker participă la zeci de turnee înainte să câștige unul. Investește taxe de participare, timp, deplasări — și în cele mai multe cazuri pierde. Când în sfârșit obține un rezultat, acel câștig abia îl aduce pe zero.

Dar statul român ignoră toate pierderile anterioare și impozitează cu 40% „câștigul” acelui singur turneu. **Jucătorul poate fi în pierdere netă și să datoreze totuși bani statului.** Este ca și cum ai impozita venitul unui om de afaceri fără să-i recunoști cheltuielile — nu cu 3%, ci cu **40%**.

Cu o astfel de impozitare, România nu poate găzdui turnee de anvergură internațională. Niciun jucător serios nu va alege să concureze într-o țară care îi confiscă aproape jumătate din premiu, când poate juca în Praga, Barcelona sau Londra fără acest dezavantaj. Rezultatul: **nu doar că pierdem turismul sportiv — devenim de neconceput ca destinație.**

8. Concluzie

Înțelegem că dezbaterea despre jocurile de noroc este complexă și că preocupările sunt reale. **Pokerul este un sport al minții** — recunoscut internațional, practicat de milioane de oameni, cu potențial economic și cultural semnificativ.

Chiar dacă am ajuns în punctul în care restricțiile asupra unor forme de gambling sunt considerate necesare, **pokerul nu ar trebui să fie victima colaterală.** Includerea lui în interdicțiile generale împinge jucătorii în ilegalitate, elimină venituri fiscale și distruge o comunitate care funcționează responsabil.

Solicităm respectuos consiliilor locale să analizeze cu atenție specificul fiecărei activități și **să permită continuarea organizării pokerului în condiții legale, reglementate și transparente.** Pe termen lung, solicităm legiuitorului național să recunoască ceea ce restul lumii a recunoscut deja: **pokerul nu este un joc de noroc — este un sport.**

Acest manifest poate fi depus în cadrul oricărei proceduri de consultare publică prevăzute de Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică.